

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-02-09
Besvaras senast
2018-03-02

Till kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke (MP)

2017/18:371 Mannaminnes framtid

Den 23 januari kom budet om att Anders Åberg har gått bort. Anders Åberg är en av Sveriges kändaste konstnärer och har bidragit med verk till Nationalmuseum, Arlanda flygplats och Stockholms tunnelbana.

Anders Åbergs livsverk blev dock Mannaminne i Häggvik, mitt i världsarvet Höga kusten. Mannaminne är ett komplex av hus, installationer och verkstäder, fullsmockat med konst såväl som ett konstverk i sig. Den som besöker Mannaminne kan ta del av alltifrån konserter, utställningar och poesi till ett dragspelsmuseum, en norsk stavkyrka, en östtysk spårvagn och ett gammalt Viggenplan.

Drivkraften bakom denna blandning av Skansen och hallucination har varit Anders Åbergs outtröttliga energi. Åbergs konstnärskap är som en inkarnation av de naturkrafter som gjort Höga kustens miljö unik. Åberg har likt landhöjningen arbetat outtröttligt och konstant, oberoende av kulturbyråkrater, ekonomiska ramar och jantelag.

Västernorrlands län ser inte mycket av statens kulturbudget. Av de 15,8 miljarder som anslås för utgiftsområde 17 för år 2018 uppskattas ca 46 miljoner, knappt 0,3 procent, komma Västernorrlands regionala kulturbudget till del. Detta kan jämföras med att länets befolkningmängd utgör ca 2,5 procent av rikets. En åttafaldig skillnad.

Det är lätt att misstänka att Mannaminne hade varit en självklar kandidat för nationell finansiering, hade det legat närmare någon av storstadsregionerna.

Mannaminne ligger i en befolkningsmässigt liten kommun med svag ekonomi. Kommunen ligger i en region vars omständigheter är än mer knapra.

Hade den statliga kulturbudgeten fördelats mer jämnt över landet hade finansieringen för att upprätthålla Anders Åbergs livsverk inte inneburit några större problem. Tyvärr har inga initiativ tagits för att rätta till denna orättvisa. Tvärtom har centraliseringen inom kulturpolitiken tilltagit. Höjd biomoms för landsbygdens biografier har fått finansiera fri entré till Stockholms statliga museer. Det senare till en kostnad av 80 miljoner kronor.

Mannaminne väcker en rad intressanta kulturpolitiska frågor. Hur ska vi se på

storskaliga kulturella uttryck som uppstår av sig själva, utan föregående debatt eller beslut? Ingår dessa i statens ansvar för bevarande, eller ska de lämnas vind för våg?

En sak är säker: Om beslutsmakten över kulturpolitiken och dess resurser i högre grad funnits hos regionstyrelsen i Härnösand, snarare än hos Alice Bah Kuhnke i Stockholm, hade Mannaminnes framtid varit säkrad för länge sen.

Jag vill mot bakgrund av ovanstående fråga kultur- och demokratiminister Alice Bah Kuhnke:

Anser ministern att Anders Åbergs Mannaminne bör bevaras för eftervärlden, och att staten har ett ansvar för att så sker?

.....

Emil Källström (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander